

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr.

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 02 Septembrie 2024
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Asistent judiciar
Asistent judiciar
Grefier

Pe rolse află judecarea cauzei de Litigii de muncă privind pe reclamanta și pe pârâtul, având ca obiect obligație de a face .

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamant doamna avocat cu delegație la dosar, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează obiectul cauzei, părțile și legalitatea îndeplinirii procedurii de citare, respectiv faptul că dosarul se află la primul termen de judecată.

Instanța procedează la verificarea din oficiu a competenței sale, raportat la dispozițiile art. 131 din Codul procedură civilă și acordă cuvântul părții prezente asupra competenței.

Reclamanta arată că Tribunalul Cluj - Secția Mixtă de contencios administrativ și fiscal este competent din toate punctele de vedere să soluționeze prezenta cauză.

Instanța, verificându-și din oficiu competența, stabilește față de dispozițiile art. 95 pct. 1 Cod procedură civilă coroborat cu art. 269 din Codul Muncii că este competentă general, material, teritorial să soluționeze prezentul litigiu. Conform art. 270 Codul muncii cauza este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.

Instanța, în baza dispozițiilor art. 237 din Codul de Procedură Civilă declară deschisă cercetarea procesului.

Se constată că la dosar s-a formulat o poziție procesuală de către pârât, respectiv s-a depus întâmpinare, din care un exemplar a fost comunicat reclamantei.

Reprezentanta reclamantei depune la dosarul cauzei o hotărâre judecătorească cu titlu de practică judiciară și arată că nu mai are alte cereri de formulat în probațiune.

Instanța, pune în discuție sesizarea I.C.C.J în temeiul art.2 din O.U.G 62/2024 cu privire la problema dedusă judecării în prezentul dosar, respectiv, dacă subsecvent reținerii aplicabilității Anexei VII a Legii nr 153/2017, salarizarea trebuie stabilită la nivel maxim conform Anexa 7.

Reprezentanta reclamantei având în vedere că există deja mai multe solutii de speță la care a făcut referire în cuprinsul acțiunii, apreciază că nu se impune sesizarea ICCJ.

Instanța având în vedere dispozițiile art. 1 alin. 1 si 2 din O.U.G nr. 62/2024 reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o

hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept și cu privire la suspendare judecătii.

INSTANȚA

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj sub nr.165/117/2024, reclamanta în contradictoriu cu pârâtul a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună, pentru perioada 01.01.2021-31.08.2021:

1. Obligarea pârâtului la o recunoașterea dreptului reclamantei în conformitate cu dispozițiile Anexei VII din Legea 153/2017-la nivel maxim, începând cu veniturile aferente datei de 01.01.2021 până la 31.08.2021, conform studiilor sale superioare, gradului și treptei profesionale;

2. Obligarea pârâtului la plata diferențelor salariale cuvenite reclamantei conform Anexei VII a Legii nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, față de cele stabilite ca urmare a admiterii petitului 1, actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la plata efectivă, în raport de cuantumul maxim conform Anexei VII;

3. Obligarea pârâtului la emiterea actului administrativ de resort în acord cu petitele de mai sus, obligarea la efectuarea cuvenitelor menționi în Revisal pentru aceeași perioadă și obligarea pârâtului la a achita către bugetul consolidat al statului, contribuțiile aferente creanței de natură salarială solicitată prin prezenta cerere, începând cu data de 01.01.2021 pentru perioada de referință.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că este angajată a Spitalului Clinic Județean de Urgență Cluj Napoca, iar în funcția de curier până la data de 31.08.2021. Începând cu data angajării aceasta a fost nelegal încadrată cu salarizare pe Anexa VIII la Legea 153/2017.

Se impune a se reține că salariul reprezintă contraprestația a muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă. Salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile precum și alte adaosuri.

În continuare reclamanta face trimitere la dispozițiile art. 36 din Legea 153/2017.

Conform art.169 alin.3-4 din Legea nr. 95/2006 se prevede că : (3) Spitalele se organizează și funcționează, în funcție de regimul proprietății, în: a) spitale publice, organizate ca instituții publice; b) spitale private, organizate ca persoane juridice de drept privat; c) spitale publice în care funcționează și secții private. (4) Din punctul de vedere al învățământului și al cercetării științifice medicale, spitalele pot fi: a) spitale clinice publice cu secții/compartimente clinice; b) institute; c) spitale private cu secții/compartimente clinice.

Potrivit art. 190 alin. 1 din același act normativ: spitalele publice sunt instituții publice finanțate integral din venituri proprii și funcționează pe principiul autonomiei financiare. Veniturile proprii ale spitalelor publice provin din sumele încasate pentru serviciile medicale, alte prestații efectuate pe bază de contract, precum și din alte surse, conform legii.

Prin Decizia nr. 61/2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea prevederilor art.2 alin. 1 lit. c) și alea art. 36 alin. 3 din Legea cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare,

salarizarea personalului tehnic, economic și socio-administrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea cadru nr. 153/2017.

Reclamanta solicită a se reține că pârâtul Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca este un spital public, finanțat integral din venituri proprii, aflat sub autoritatea/coordonarea Ministerului Sănătății, motiv pentru care în cauză sunt aplicabile prevederile Anexei VII din Legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv „Reglementări specifice personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate în controlul Parlamentului.”

La data de 01.12.2022, pârâtul a dispus, voluntar, plata personalului TESA pe Anexa VII, însă nu a acordat cuantumurile legale ale salariilor de bază pe Anexa VII.

După anumite ezitări de ordin administrativ, pârâtul a dispus plata conform Anexei VII, la nivel maxim, începând doar cu 01.11.2023. În acest sens, pârâtul și-a recunoscut vinovăția, a recunoscut practic nelegala salarizare a reclamantei pentru anul 2021, a recunoscut deci nelegala salarizare și a procedat la stabilirea și la plata pe viitor a salariului legal începând doar cu 01.11.2023, nivel maxim pentru TESA.

Nu există nicio rațiune pentru care, în temeiul aceluiași dispoziții legale, să nu se recunoască dreptul reclamantei și anterior acestei date, prin raportare la cuantumul maxim, cuantum stabilit conform Anexei VII- nivel maxim.

Corelativ, solicită admiterea cererii privind actualizarea drepturilor salariale sus-menționate cu rata inflației și dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare și până la data plății efective.

Se solicită a se reține că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 1 raportat la art. 166 alin.1 și art. 278 alin. 1 din Codul muncii raportat la art. 1531 alin.1-2 și art. 1535 alin. 1 din Codul civil, respectiv art. 1 alin. 3, art. 2 și art.3 alin. 2 din O.G nr. 13/2011.

Prin întâmpinarea formulată, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată și neîntemeiată, cu cheltuieli de judecată.

S-a arătat că reclamanta este angajată a pârâtului din anul 2015, inițial încadrată în funcția de curier.

La momentul angajării reclamanta a fost remunerată potrivit vechimii deținute și în conformitatea cu îndrumările obligatorii date de Ministerul Sănătății, în baza Anexei VIII din Legea 153/2017.

Începând cu data de 01.09.2021 aceasta a fost încadrată în funcția de registrator medical la Serviciul de evaluare și statistică medicală, conform Deciziei nr. 1806/30.08.2021. Salariul reclamantei a fost acordat potrivit Anexei II din Legea 153/2017.

Începând cu luna decembrie 2022 s-a procedat la salarizarea personalului TESA în acord cu Anexa VII din Legea 153/2017. Reclamanta nu mai deținea la acel moment funcția de curier în cadrul Personalului de deservire. Prin urmare, acesta nu avea cum să fie salarizată pe Anexa VII.

Cu privire la solicitarea de a se dispune obligarea pârâtului la recunoașterea dreptului reclamantei de a fi remunerate la nivel maxim conform Anexei VII, pentru perioada 01.01.2021-31.08.2021, obligarea la plata diferențelor salariale și a dobânzii legale penalizatoare, pârâtul învederează că începând cu data de 01.12.2022 s-a hotărât salarizarea personalului TESA conform Anexei VII din legea 153/2017. Prin această hotărâre s-a conformat deciziei ÎCCJ nr. 61/2022.

Anterior datei de 01.12.2022 a procedat la aplicarea prevederilor anexei VIII a Legii nr. 153/2017 în conformitate cu îndrumările Ministerului Sănătății pentru stabilirea și plata salariilor angajaților din cadrul personalului TESA.

Prin adresa nr. 52882/25.09/2017 emisă de Ministerul Sănătății-Direcția de management și Structuri sanitare i s-a comunicat faptul că pentru personalul TESA se vor aplica prevederile Anexei VIII din Legea 153/2017. De asemenea, prin intermediul e-mailului, aceeași structură din cadrul Ministerului Sănătății le-a comunicat grile de salarizare aplicabile, grile care făceau referire la Anexele II și VIII.

Potrivit art.3 alin. 3 și 4 din Legea 153/2017 „Gestionarea sistemului de salarizare a personalului din unitățile sanitare publice, din rețeaua Ministerului Sănătății și a autorităților administrației publice locale se asigură de ordonatorii principali de credite și de Ministerul Sănătății.

(4) Ordonatorii de credite au obligația să stabilească salariile de bază/soldele de funcție/salariile de funcție/soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare/indemnizațiile lunare, sporurile, alte drepturi salariale în bani și în natură prevăzute de lege, să asigure promovarea personalului în funcții, grade și trepte profesionale și avansarea în gradații, în condițiile legii, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu.”

Susține că nu există temei legal pentru care pârâtul să fie obligat la acordarea, cu efect retroactiv, drepturilor salariale potrivit Anexei VII a Legii nr. 153/2017. Potrivit art. 521 alin. 3 Cod procedură civilă „dezlegarea dată problemelor de drept este obligatorie de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei”.

Solicitarea de recunoaștere a dreptului de a fi salarizată la nivel maxim retroactiv, pentru perioada 01.01.2021-31.08.2021, este vădit nefondată.

Potrivit art. 1 din Anexa nr. VII al Legea 153/2017, salariile de bază ale personalului de execuție sunt diferențiate după nivelul studiilor, în tabelul de la acest articol fiind indicat un prag minim și un prag maxim. Salariul de bază prevăzut la nivelul maxim cuprinde sporul de vechime în muncă la nivel maxim, astfel cum se stipulează la finalul tabelului din lege.

Totodată, conform art. 7 din Anexa VII „pentru personalul de execuție, nivelul individual al salariilor de bază se stabilește de către conducătorul autorității sau instituției publice finanțate integral din venituri proprii, pe baza criteriilor de evaluare a performanțelor profesionale stabilite de către acesta”.

Raportat la reglementările legale, angajatorul stabilește nivelul concret al salariului de bază în funcție de sporul de vechime de care angajatul beneficiază și în funcție de criteriile de la art. 7 din anexă. În același sens s-a reținut și Curtea de Apel Craiova prin Decizia nr. 391/2023.

Acordarea nivelului maxim de salarizare nu reprezintă obligația angajatorului.

Hotărârile instanțelor naționale sunt în acord cu poziția procesuală a pârâtului, făcând trimitere la jurisprudența în materie.

Reclamanta nu aduce vreo dovadă în sprijinul pretenției de a fi remunerată retroactiv la nivelul maxim prevăzut de lege. Acordarea nivelului maxim al salariilor de bază pentru toți angajații personal TESA, deservire și muncitori începând cu luna noiembrie 2023 nu semnifică recunoașterea unei obligații în sarcina pârâtului de a acorda și pentru trecut această majorare sau că s-ar fi procedat la salarizarea greșită a personalului până la acel moment.

Prin Adresa nr. 56953/06.12.2023 s-a procedat la majorarea salariului de bază la nivel maxim ca o formă de recunoaștere a performanțelor profesionale. Aceasta nu implică nicidecum faptul că reclamanta ar fi avut dreptul să beneficieze de nivelul maxim de salarizare în perioada 01.01.2021-31.08.2021.

Subsecvent respingerii primului petit, solicită respingerea capetelor de cerere referitoare la acordarea diferențelor salariale indexate cu indicele de inflație, al dobânzii legale penalizatoare și de obligarea la emiterea actului administrativ de resort.

II. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu solutionarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde solutionarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de solutionare, va solicita Înaltei Curți de Casație Și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei, trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/ revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin.1;

- Înalta Curte de Casație și Justiție După asta toate asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective;

- chestiunea de drept care formează obiectul judecării nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Tribunalul reține că aceste condiții sunt îndeplinite, în cauză este vorba despre un proces privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, asupra acestor chestiuni de drept și de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

A fost identificată Decizia nr. 61/2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, decizie ce are aplicabilitate în ceea ce privește o parte din pretențiile reclamantei.

III. Punctul de vedere al completului de judecată:

Din verificările efectuate, Tribunalul reține că reclamanta solicită pârâtului recunoașterea dreptului la salarizare în conformitate cu Anexa VII din Legea nr.153/2017, la nivel maxim pentru perioada 01.01.2021-31.08.2021.

Instanța reține că începând cu data de 01.12.2022, pârâtul a aplicat prevederile Anexei VII din Legea 153/2017, în conformitate cu considerentele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 61/2022, aspect recunoscut de ambele părți.

În ceea ce privește dreptul reclamantei la stabilirea salariului de bază conform prevederilor anexei VII a Legii nr.153/2017, la nivelul maxim al anului 2022, pentru perioada 01.01.2021-31.08.2021 se reține, că potrivit art. 1 din Anexa VII a Legii nr 153/2017 salariile de bază ale personalului de execuție sunt diferențiate după nivelul studiilor, în tabelul de la acest articol fiind indicat un prag minim și un prag maxim, spre deosebire de celelalte anexe, în cuprinsul acesteia nu se indică cuantumul concret al salariului cuvenit la nivelul anului 2022, stabilit în raport de anumite criterii (funcție, nivel de studii, grad). Salariul de bază prevăzut la nivelul maxim cuprinde sporul de vechime în muncă la nivel maxim, astfel cum se

stipulează în finalul tabelului din lege. Totodată, conform art. 7 din Anexa VII „pentru personalul de execuție, nivelul individual al salariilor de bază se stabilește de către conducătorul autorității sau instituției publice finanțate integral din venituri proprii, pe baza criteriilor de evaluare a performanțelor profesionale stabilite de către acesta”.

Prin urmare, subsecvent reținerii aplicabilității Anexei VII în privința personalului tehnic, economic și socio-administrativ din cadrul spitalelor publice, urmează a fi parcursă procedura prevăzută de art. 7 din Anexa VII, numai în urma finalizării acesteia urmând a fi cunoscut cuantumul concret al salariului de bază al reclamantei de la nivelul anului 2022.

Față de această situație, constatând că sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauzei:

Dacă, subsecvent reținerii aplicabilității Anexei VII a Legii nr 153/2017, în aplicarea dispozițiilor art. 1 din Anexa VII a Legii nr 153/2017, stabilirea nivelului de salarizare a personalului tehnic, economic și socio-administrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, trebuie să se realizeze la nivelul maxim al anului 2022.

Tribunalul va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări, în temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ.

În temeiul art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va aduce la cunoștința conducerii Secției mixte de contencios administrativ, conflicte de muncă și asigurări sociale a Tribunalului Cluj și se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în cale de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept:

Dacă, subsecvent reținerii aplicabilității Anexei VII a Legii nr 153/2017, în aplicarea dispozițiilor art. 1 din Anexa VII a Legii nr 153/2017, stabilirea nivelului de salarizare a personalului tehnic, economic și socio-administrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, trebuie să se realizeze la nivelul maxim al anului 2022.

Suspendă cauza până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției mixte de contencios administrativ, conflicte de muncă și asigurări sociale a Tribunalului Cluj și transmiterea prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 2 Septembrie 2024.

Președinte,
.....

Asistenți judiciari,
.....

Grefier,
.....

Red./f